

DUNAKESZI KISTÉRSÉG TÁRSULÁSA

REPREZENTÁCIÓS KIADÁSOK FELOSZTÁSÁNAK, TELJESÍTÉSÉNEK ÉS ELSZÁMOLÁSÁNAK SZABÁLYZATA

A szabályzat hatálya kiterjed Dunakeszi Kistérség Társulása (továbbiakban: Társulás) reprezentációs kiadásainak felosztására, teljesítésére és az elszámolását érintő főbb eljárási szabályokra.

1) Jogszabályi háttér- a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény szerint egyes meghatározott juttatásnak minősülnek (reprezentáció) a Társulás tevékenységével összefüggő szakmai rendezvények, események kapcsán felmerülő vendéglátással és az ahhoz kapcsolódó szolgáltatásokkal összefüggő kifizetések, valamint az ajándékként térítésmentesen adott termékek (ajándéktárgy, könyv stb.)

2) A szabályzat célja a Társulás reprezentáció kiadásainak szabályozása

3)Reprezentáció és az üzleti ajándék fogalma az SZJA tv. 3.§ 26. pontja alapján:

26. *Reprezentáció:* a juttató tevékenységével összefüggő üzleti, hivatali, szakmai, diplomáciai vagy hitéleti rendezvény, esemény keretében, továbbá az állami, egyházi ünnepek alkalmával nyújtott vendéglátás (étel, ital) és a rendezvényhez, eseményhez kapcsolódó szolgáltatás (utazás, szállás, szabadidőprogram stb.) azzal, hogy az előzőek nem minősülnek reprezentációnak, ha a juttatásra vonatkozó dokumentumok és körülmények (szervezés, reklám, hirdetés, útvonal, úti cél, tartózkodási hely és idő, a tényleges szakmai, illetve hitéleti program és a szabadidőprogram aránya stb.) valós tartalma alapján a rendeltetésszerű joggyakorlás sérelme akár közvetve is megállapítható.

27. *Üzleti ajándék:* a juttató tevékenységével összefüggő üzleti, hivatali, szakmai, diplomáciai vagy hitéleti kapcsolatok keretében adott ajándék (ingyenesen vagy kedvezményesen adott termék, nyújtott szolgáltatás, valamint a kizárólag erre szóló utalvány

4)Egyes juttatások adózásának szabályai

A kifizetőt terhelő adó

SZJA tv. 69. § (1) Béren kívüli juttatásnak nem minősülő egyes meghatározott juttatások [70. §], valamint a béren kívüli juttatások [71. §] után az adó a kifizetőt terheli.

(2) Az (1) bekezdés hatálya alá tartozó juttatás esetében jövedelemnek minősül a juttatás értéke, ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott termék, szolgáltatás esetén annak szokásos piaci értéke vagy abból az a rész, amelyet a magánszemély nem köteles megfizetni. A kifizetőt terhelő adó alapja

a) béren kívüli juttatás esetében az előzőek szerinti jövedelem,

b) béren kívüli juttatásnak nem minősülő egyes meghatározott juttatások esetében az előzőek szerinti jövedelem 1,18-szorosa.

(3) Ha a juttatás utalvány, készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, e törvény külön rendelkezése alapján vagy annak hiányában is akkor minősül e § szerinti juttatásnak, ha a juttatási feltételek alapján megállapítható, hogy az mely termékre, szolgáltatásra, vagy milyen termék- vagy szolgáltatáskörben használható fel, továbbá ha az utalvány – a magánszemélynek ki nem osztott (nem juttatott) utalványok visszaváltása kivételével – nem visszaváltható, és egyebekben a juttatás körülményei megfelelnek a 70–71. § rendelkezéseinek.

(4) Az (1) bekezdés rendelkezése nem alkalmazható, ha a juttatás

a) értékpapír, értékpapírra vonatkozó jog, bármire korlátozás nélkül felhasználható utalvány, készpénz-helyettesítő fizetési eszköz;

b) természetes vagy tenyésztett gyöngy, drágakő, féldrágakő, nemesfém, nemesfémekkel plattírozott fém és ezekből készült áru, valamint ékszerutáncat, érme, ha a körülmények alapján megállapítható, hogy a juttatás nem felel meg a rendeltetés-szerű joggyakorlás követelményének.

(5) A közterheket a kifizetőnek – eltérő rendelkezés hiányában –

a) a juttatás hónapja kötelezettségeként;

b) a 70. § (5) bekezdése szerint adókötelezettség alá eső érték után az adóévre elszámolt éves összes bevétel megállapítására előírt időpontot követően az elszámolt éves összes bevétel megállapítása hónapjának kötelezettségeként;

c) a 70. § (7) bekezdés a)–b) pontja szerinti esetben az ott említett meghaladó rész után a juttatás hónapja kötelezettségeként;

d) a 70. § (7) bekezdés b) pontja szerinti esetben – a c) ponttól eltérően – ha a magánszemély béren kívüli juttatásra jogosító jogviszonya úgy szűnik meg, hogy a megszűnéskor a munkáltatótól az adóévben – az adott juttatásokra vonatkozóan meghatározott értékhatárokat meg nem haladóan – szerzett béren kívüli juttatások együttes értéke a 70. § (4) bekezdés b) pontja esetében az éves rekreációs keretösszeget meghaladja, a meghaladó rész után a jogviszony megszűnéskor, a megszűnés hónapja kötelezettségeként, a meghaladó rész után a (2) bekezdés szerinti közteheralap szerint már teljesített közteher beszámításával

kell megállapítani és a kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő adó és járulékok bevallására, megfizetésére az adózás rendjéről szóló törvényben előírt módon és határidőre kell bevallania és megfizetnie.

(6) Ha a magánszemély a kifizetőt terhelő adó mellett nem pénzben juttatott vagyoni értéket elidegeníti, annak szerzési értéke az a jövedelem, amely után a kifizető az adót megfizette.

70. § (1) Egyes meghatározott juttatásnak minősül

a) a hivatali, üzleti utazáshoz kapcsolódó étkezés vagy más szolgáltatás révén a magánszemélynek juttatott adóköteles jövedelem;

b) a kifizető tevékenységének ellátása érdekében biztosított helyi és távolsági távbeszélő-szolgáltatás, mobiltelefon-szolgáltatás, továbbá az Internet-protokollt alkalmazó beszédcélú adatátvitel-szolgáltatás (az előbbi szolgáltatások együtt: telefonszolgáltatás) magáncélú használata címén meghatározott adóköteles jövedelem.

(2) Egyes meghatározott juttatásnak minősül az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárról szóló törvény előírásai szerint célzott szolgáltatásra – kivéve a kiegészítő önszegélyező szolgáltatásra – befizetett összeg.

(3) Egyes meghatározott juttatásnak minősül a munkáltató által a szakképzési munkaszerződés alapján duális képzőhelyen folytatott szakirányú oktatásban részt vevő magánszemély, kötelező szakmai gyakorlaton lévő hallgató, duális képzésben hallgatói munkaszerződés alapján részt vevő hallgató részére azonos feltételekkel és módon ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén juttatott adóköteles bevétel.

(4) Egyes meghatározott juttatásnak minősül az adóévben reprezentáció és üzleti ajándékok juttatása alapján meghatározott jövedelem azzal, hogy a jövedelem meghatározásánál figyelmen kívül kell hagyni az e törvény előírásai szerint adómentes juttatásokat.

(6) Egyes meghatározott juttatásnak minősül

a) az évi egy alkalommal – az erre vonatkozó nyilvántartás vezetése mellett – csekély értékű ajándék révén juttatott adóköteles jövedelem;

b) az olyan ingyenes vagy kedvezményes termék, szolgáltatás révén juttatott adóköteles bevétel, amelynek igénybevételére egyidejűleg több magánszemély jogosult, és a kifizető – jóhiszemű eljárása ellenére – nem képes megállapítani az egyes magánszemélyek által megszerzett jövedelmet, továbbá az egyidejűleg több magánszemély (ideértve az üzleti partnereket is) számára szervezett, ingyenes vagy kedvezményes rendezvényvel, eseménnyel összefüggésben (ha a rendezvény, esemény a juttatás körülményeiből megítélhetően döntő részben vendéglátásra, szabadidőprogramra irányul) a kifizető által viselt költség (beleértve az ilyen rendezvényen, eseményen a résztvevőknek adott ajándéktárgyra fordított kiadást is, feltéve, hogy az ajándéktárgy egyedi értéke személyenként nem haladja meg a minimálbér 25 százalékát);

c) a kifizető által törvény vagy törvény felhatalmazása alapján más jogszabály rendelkezése következtében a magánszemélynek ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén juttatott adóköteles jövedelem;

d) az olyan adómentesnek, üzleti ajándéknak nem tekinthető üzletpolitikai (reklám) célú juttatás, amely nem tartozik a szerencsejáték szervezéséről szóló törvény hatálya alá,

azzal, hogy a kifizető rosszhiszemű vagy jogszerűtlen eljárása esetén a kiszabható mulasztási bírság az adóalap 50 százaléka.

(7) Egyes meghatározott juttatásnak minősül

a) a 71. § (1) bekezdés szerinti juttatásnak az ott meghatározott értékhatárt meghaladó része;

b) a 71. § (1) bekezdés szerint – az ott meghatározott értékhatárokat meg nem haladóan – az adóévben biztosított juttatások együttes értékének az éves rekreációs keretösszeget meghaladó része;

c) a 71. § (2) bekezdés a) pont szerinti juttatásnak az ott meghatározott értékhatárt meghaladó része;

d) a 71. § (2) bekezdés b) pont szerinti juttatásnak az ott meghatározott értékhatárt meghaladó része.

(8) A (7) bekezdés b) pont alkalmazásában az éves rekreációs keretösszeg

a) évi 450 ezer forint, ha a munkavállaló munkaviszonya egész évben fennáll;

b) a 450 ezer forintnak a munkavállaló által az adott munkáltatónál az adóévben a juttatás alapjául szolgáló jogviszonyban töltött napokkal arányos összege, ha a munkavállaló munkaviszonya csak az év egy részében áll fenn;

c) évi 450 ezer forint, ha a magánszemély munkaviszonya a magánszemély halála miatt szűnik meg.

(9) E § alkalmazásában

a) csekély értékű ajándék: a minimálbér 10 százalékát meg nem haladó értékű termék, szolgáltatás;

b) elszámolt éves összes bevétel: a kifizető által az adóévre vonatkozó beszámolóban kimutatott (ennek hiányában az adóév utolsó napjára vonatkozó könyvviteli zárlat alapján megállapított) összes bevétel;

c) telefonszolgáltatás magáncélú használata címén adóköteles jövedelem: a kifizetőt a juttatás, szolgáltatás miatt terhelő kiadásokból

ca) a forgalomarányos kiadások tételes elkülönítésével és a nem forgalomarányos kiadásoknak a forgalomarányos kiadások magáncélú hányada értékével meghatározott magáncélú használat értékének, vagy a kifizető választása szerint a kiadások 20 százalékának, illetve – ha magáncélú telefonhasználat elkülönítése nem lehetséges – a kiadások 20 százalékának,

cb) ha a kifizető a szolgáltatás nyújtója, a magáncélú használat szokásos piaci értékének vagy az összes használat szokásos piaci értéke 20 százalékának

a magánszemély által meg nem térített része.

5) A reprezentációs kiadások elszámolása

Nem kell reprezentációs költségként kezelni a rendezvényeken a terembérleti díjat, eszközök használati díját, a résztvevők közül azon személyek utazásának, szállásának költségét, akik a rendezvény programja szerint munkavégzés céljából utaztak a helyszínre (rendezők, szervezők, közreműködő vendégek, meghívott előadók, művészek, érintett dolgozók)

Reprezentációnak kell tekinteni a rendezvények, meghatározott tárgyalások, megbeszélések, munkaértekezletek ellenérték nélküli vendéglátási költségeit, továbbá a társadalmi eseményekhez kapcsolódó munkahelyi megemlékezéseken, szakmai tanácskozáson, értekezleten, továbbá az állami ünnepekhez kapcsolódó rendezvények keretében biztosított ételt, italt és ezen felül nyújtott szolgáltatást.

Amennyiben az események jellege a rendelkezésre álló dokumentumok alapján nem sorolható a fenti kategóriákba, úgy a vendéglátás költségeit e rendezvények esetében béren kívülinek nem minősülő egyes meghatározott juttatásként kell kezelni.

A reprezentációk fedezetét, valamint az ezekhez kapcsolódó hatályos jogszabályok alapján megállapított adó-és járulékvonzatot, vagy adómentességet a Társulás éves költségvetési határozatán belül a dologi kiadások kiemelt előirányzata tartalmazza. A rendelkezésre álló előirányzat felhasználására a költségvetési határozat szabályait kell alkalmazni.

A reprezentációs ajándékozási keret felhasználásának minden esetben előzetes igénybejelentésen kell alapulnia, a Társulás által szabályozott beszerzési, szerződéskötési előírásoknak megfelelően.

A juttatásokról olyan nyilvántartást kell vezetni, a bizonylatokat oly módon kell kezelni (megőrizni), hogy azokból az elévülési időn belül utólag is megállapíthatóak legyenek az adókötelezettségek, illetőleg a mentességek.

A kifizetési bizonylatokhoz, számlákhoz csatolt mellékletnek tartalmaznia kell:

- a) a reprezentációs esemény vagy az ajándékozási alkalom megnevezését, valamint annak időpontját,
- b) a reprezentáció esetén a résztvevők névsorát, megbontva intézményi dolgozókra és vendégekre, jelölve a munkahelyüket is.

A reprezentációs kiadásokat a Társulás nevére kiállított számlával kell elszámolni legkésőbb a számla kiállítását követő munkanapon, figyelembe véve a házipénztár nyitvatartási rendjét. Átutalásos számla esetén a kötelezettségvállalás, érvényesítés, utalványozás rendjében szabályozottaknak megfelelően történik a pénzügyi rendezés.

A reprezentációs kiadások teljesítés igazolását a kötelezettségvállalás, utalványozás, érvényesítés rendjének megfelelően jogosult személy végzi. A teljesítésigazoló igazolása során a számlára a felhasználás jogcímét és a felhasználás megtörténtét aláírásával igazolja.

A kifizetőnek a béren kívüli juttatásokról, az adómentesen nyújtott juttatásokról, a csekély értékű ajándékokról nyilvántartást kell vezetni oly módon, hogy a juttatásban részesülő személy hitelt érdemlő azonosítására alkalmas adatok bevezetésre kerüljenek. Ki kell derülnie a nyilvántartásból, hogy egy magánszemély a kifizetőtől hányszor és milyen értékben kapott az adóév folyamán csekély értékű ajándékot. A nyilvántartást a Társulás Munkaszervezete vezeti.

Záró rendelkezések

Jelen szabályzat 2020. február hó 18. napján lép hatályba.

Kelt: Dunakeszi, 2021. február hó 18.

Dióssi Csaba
Társulási Tanács Elnöke

dr. Molnár György
Jegyzői Kollégium Vezetője

